

© Jordi Lafon. *La constant indissoluble*, 2020

Jordi Lafon

LA CONSTANT INDISSOLUBLE

01.10.2020 / 10.01.2021

Centre d'Art Tecla Sala

Entrada lliure

-

Aforament limitat. Ús obligatori de mascareta.

Jordi Lafon ha apostat pels camins de l'assaig i l'experiència perceptiva en la major part dels seus projectes. A "La constant indissoluble", l'artista diposita la seva mirada sobre una multitud d'objectes, i, en fer-ho, en capta la immediata senzillesa i hi descobreix les empremtes de la matèria i dels seus residus. De procedència molt variada, trastets recollits al magatzem de Lafon o procedents d'una crida popular, utensilis trobats a fusteries, a tallers de marcs, donats per artistes i pintors decoradors o arreplegats durant caminades i viatges, confegeixen la suma d'elements que han servit com a agitadors de pintura. Brotxes, pinzells, paletines velles, ossos, desferres de persianes, estelles de caixes de fruita i tota mena de fòtils, estris, rampoines i atifells ens aporten un cabal de memòries evocables, d'experiències estètiques i de pòsits com a principals elements de representació.

...

Jordi Lafon ha apostat per fressar els camins de l'assaig i l'experiència perceptiva en la major part dels seus projectes; identificar i examinar codis particulars fins a convertir-los en una cartografia i un llenguatge propis forma part de l'intricat periple que està disposat a recórrer.

La taxonomia, l'arqueologia o l'antropologia, considerades com a ens genèrics, formen part del discurs i, així, "La constant indissoluble" esdevé, ara i aquí, un magma conceptual que es presenta, enmig de l'experiència pictòrica, com una forma d'ordenar l'univers, de recollir i aplegar, d'allunyar-se del cul-de-sac de l'indicible. La classificació de les coses s'afegeix de manera additiva a l'experimentació tècnica i conceptual i a una associació d'idees que acaba convertida en material artístic inesgotable, en un artefacte estètic, en un laboratori experimental. La instal·lació oblida la imposició de mostrar continguts; és una descoberta d'estructures inèdites relacionades amb situacions que basteixen un paisatge per transitar. Pensar i ordenar la quotidianitat és un treball minuciós, de compilació i precisió, gairebé entomològic, que deriva en una obra polièdrica, lligada hermèticament, mitjançant els processos i les formes, a l'emoció i a la poesia. L'autor ens convida, des de la seva perspectiva estètica, a defugir l'experiència del nihilisme, a escutar les coses corrents, a contemporitzar amb la intempèrie, a cercar, tanmateix, el recer en el llenguatge de la presència i la repetició.

Estem davant d'un projecte en el qual l'estructura i la poètica conviuen i ens permeten apropar-nos al vertigen del buit, un buit materialitzat en la reiteració i en la representació evocadora. Unes misterioses regles de composició interna ens porten a través d'una obra que defuig els mecanismes de la fascinació i cerca les línies imaginàries de la realitat. L'artista diposita la seva mirada sobre una multitud d'objectes, i, en fer-ho, en capta la immediata senzillesa i hi descobreix les empremtes de la matèria i dels seus residus. De procedència molt variada, trastets recollits al magatzem de Lafon o procedents d'una crida popular, utensilis trobats a fusteries, a tallers de marcs, donats per artistes i pintors decoradors o arreplegats durant caminades i viatges, confegeixen la suma d'elements que han servit com a agitadors de pintura. Brotxes, pinzells, paletines velles, ossos, desferres

de persianes, estelles de caixes de fruita i tota mena de fòtils, estris, rampoines i atifells ens aporten un cabal de memòries evocables, d'experiències estètiques i de pòsits com a principals elements de representació. Aquests objectes quotidians ens permeten situar-nos en unes coordenades artístiques que combinen espai, temps, matèria i paisatge amb arxiu, col·lecció, ordre, cadència o caos. La conversió de les qualitats matèriques exteriors en qualitats essencials que es produeix en la superfície dels agitadors que formen el conjunt de l'exposició, recrea netes i belles les coses que gairebé ningú no veu, les més ínfimes, les que obren el pas a explorar les profunditats d'on sorgeix la vida.

El corpus artístic de la mostra exigeix a l'espectador la gosadia de situar-se en una zona limítrofa, proveït d'una mirada que desafii la manera habitual de veure i pensar el que es considera ordinari, una mirada nítida i intensa, que acabarà interpel·lant la caracterització de la quotidianitat.

Anna Palomo

Crítica, comissària i professora de la UVic-UCC

Exposició organitzada i produïda pel Centre d'Art Tecla Sala
De l'1.10.20 al 10.01.2021

L'ARTISTA

Jordi Lafon és artista visual, llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, fundador de Deriva Mussol amb Eva Marichalar-Freixa, col·labora amb la Universitat de Vic i l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic i és membre associat de la PAAC (Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya), en la qual va formar part de la junta executiva del 2016 al 2018; també coopera amb ACVic Centre d'Arts Contemporànies com a membre vocal d'H (Associació per a les Arts Contemporànies), l'entitat que gestiona ACVic.

En els seus treballs s'estableix una relació entre els objectes, les persones i el seu entorn, per crear un relat de matèria, espai i temps, inscrit en un paisatge entès com a escenari d'accions on esdevenen les relacions d'afecte i conflicte, poètica i política. Sovint, organitza les seves peces en forma d'arxiu o col·lecció, on afloren qualitats com l'ordre, el desordre, la cadència, la casualitat i el caos.

Lafon també proposa el fet de caminar, la participació i la col·laboració com a vies d'intercanvi i aprenentatge compartint diferents experiències, amb projectes com "Caminar el perímetre", "Mirar lluny", "Cercar l'escenari", "PAIC (Participatory Art for Invisible Communities)", "Tela per fer", "El relat d'una exposició", "Com una cadira", "Caminants", "Bales dins d'un marge", "I Love La Mina", "Els bastons d'Andrés", "Relleus", "Caminar amb el pare", "Marges i fronteres", "Goula. Projecte d'art, joc i memòria", "Encontre" o "Criss-Crossing".

Imatges i crèdits, [aquí](#).

Contacte premsa: expoteclasala@l-h.cat / 934 03 26 14

-

Centre d'Art Tecla Sala: Av. Josep Tarradellas i Joan, 44. 08901 L'Hospitalet de Llobregat

Horaris: De dimarts a dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. Diumenges i festius, d'11 a 14 h.

Dilluns tancat

Més informació: www.teclasala.net | Instagram. [@teclasala](#) | Facebook. [@C.A Tecla Sala](#)

Hashtags: #jordilafon #expoteclasala